

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exempla, Divinæ Iræ, Per Opera Poenitentiae, Nobis Leniendæ

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1648

§.4. S. Nicasius docet pœnam meritam in remedium Salutis
conuertendam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52193](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52193)

sti? quàm multi strangulati? quàm multi, qui gladium effugerunt, in montibus & siluis fame enecti perierunt? Sic Deus etiam in hac vita plectit peccatores. Nonnè satius fuisset S. Nicasium, & S. Anianum, audire, & faciem Domini præoccupare in confessione? quæ poenitentia aut tam acerba, aut tam fuisset vniuersalis? Ita contingit illis qui poenitentiam vel non agunt, vel differunt. Et longè grauius quiddam continget illis, qui poenitentiam differunt in alteram vitam, existimantes se illa supplicia faciliùs toleraturos. Utinam non multi ex hinc præsentibus in eadem naui vererentur, qui si vitam dudum emendassent, si poenitentiam seriò egissent, non jam iumenta, domus, villas, & omnia sua incendijs aut direptione perdidissent.

Quamquam illa, si perierunt, non possunt recuperari; possunt tamen in grande lucrum conuerti; quod nos docuit S. Nicasius. Obsidebatur ciuitas Rhemensis; & ab Artila acriter oppugnabatur; postquam alij in montes fugissent, alij, qui remanserant ciues, ultimo demum subuersionis die, hostibus circumquaque mœnia scandentibus, aut, vt scanderent, nitentibus, terrore

M

percul-

IV.
S. NICASIVS DO-
CET POENITENTIAM
NAM MERITAM IN
REMEDIVM
SALVTIS
CONVERTENDAM.

perculſi, ad S. Nicaſium in oratione proſtratum cucurrerunt, interrogantes, quidnam ipſe ſuaderet; ſatiusné eſſet, ſeruituti gentium ſe ſe tradere, an uſque ad mortem pro ſalute urbis dimicare? Ibi Nicaſius, diuina reuelatione edoctus, urbem in ciuibus funditus euertendam, in hunc modum populum eſt affatus: *Numinis hac eſt indignatio, ó cines; iuſtum Dei iudicium, ſceleribus ueſtris debitum. Dudum peccata ueſtra diuinam iram pronocauerunt. Monui, rogavi, predixi omnia. Nihil effeci. Nunc Deus punit. Cincti ſumus. Non eſt modus, non rima euadendi. Ergo id agamus, ex neceſſitate faciamus uirtutem. Flagellum diuinum ut remedium, non ut ſupplicium accipiamus. Nam utrumq; poſſumus. Agnoſcamus nos meruiſſe, quod patiemur. Pœnitentiam agamus, & quidquid nobis graue acciderit, feramus non inuiti, ſed prompti ac libentes; ultronei, non coacti; compuncti, non compulſi; patientes, non deſperantes; Deoq; cum ſpe ſalutis pro debitis noſtris offeramus. Oportebat quidem hac mala auertiffe, quando dixi: *Conuertimini, & agite pœnitentiam ab omnibus iniquitatibus ueſtris, & non erit uobis in ruinam iniquitas. Sed non audiftis me, ideò uenit ſuper uos indignatio.**

Quid

Quid igitur aliud superest, nisi ut flagellum Dei, tamquam filij à patre suscipiamus? ut, dum nos punit, sanet. Id ergo agamus, ut ipsa mors presens non supplicium nobis fiat, sed remedium. Ita & D. Paulus scribit, multos indignè communicantes corpori Domini morte punitos. Ideò, inquit, inter vos multi imbecilles & dormiunt multi: quos ante mortem Deo reconciliatos fuisse idem Apostolus non tacuit, addidit enim: A Domino corripimur, ne cum hoc mundo damnemur. Nec dubitandum est, nos per Christum satisfacere posse adhuc, patienti toleratione flagellorum à Deo commissorum. Si agnoscamus, nos ea meruisse, si ea libentes perferamus; & praesertim ab Attila tamquam Christianis illata, Christi nomine amplectamur; si deniq; instantius oremus pro inimicis nostris, salutem illis optantes tamquam amicis. Ita & pro peccatis nostris faciemus, & martyrij coronam reportabimus.

His, atque alijs talibus dictis adiecit S. Nicasius, se quoque, tamquam pastorem, pro ouili suo paratum esse ad mortem optendam. Aderat & germana soror eius Eutropia, quæ & ipsa, expansis ad cælum manibus, plebem, quantis maximis poterat & verbis, & viribus hortabatur, tum ad

1. Cor. 11.
30.

Vide
Concil.
Trident.
sess 14. de
pœnit.
Sacram.
cap 9.

V.
S. NICA-
SII MAR-
TYRIUM.